

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miloslavy Novákové a soudců JUDr. Ivy Hejdukové a JUDr. Karla Svobody v exekuční věci oprávněného **CASPER CONSULTING a.s.** se sídlem Praha 1, Olivova 2096/4, zastoupeného Mgr. Soňou Bernardovou, advokátkou v Brně, Koliště 55, proti povinné **J. Č.**, bytem **██████████**, zastoupené JUDr. Janem Vondráčkem, advokátem v Praze 5, Zbraslavské nám. 458, pro pohledávku 12.100.057,- Kč s příslušenstvím, o odvolání povinné proti usnesení JUDr. Juraje Podkonického, Ph.D., soudního exekutora Exekutorského úřadu Praha 5 ze dne 31.10.2013 č.j. 067 EX 5039/08-627,

takto:

Usnesení soudního exekutora se m ě n í tak, že návrh povinné ze dne 30.7.2013 na částečné zastavení exekuce se n e o d m í t á .

Odůvodnění

Napadeným usnesením soudní exekutor návrh povinné ze dne 30.7.2013 na částečné zastavení exekuce odmítl, a to na základě pokynu Okresního soudu v Karlových Varech z důvodu, že nebyla zachována lhůta pro podání návrhu na zastavení exekuce dle § 55 odst. 1 exekučního řádu. Povinné 15 denní lhůta k podání návrhu na zastavení exekuce nepočala běžet až po nahlédnutí povinné do dědického spisu Okresního soudu v Karlových Varech sp. zn. 6 D 898/98, Nd 307/98 dne 23.7.2013, neboť povinná byla účastníkem jak dědického, tak i nalézacího řízení, ve kterém byl vydán exekuční titul, na jehož základě byla tato exekuce nařízena. Povinná tudíž disponuje informací, kterou uvádí v návrhu na zastavení exekuce ze dne 30.7.2013 podstatně delší dobu než od 23.7.2013.

Proti usnesení soudního exekutora podala povinná včas odvolání, jímž namítala, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci, jestliže nebylo posouzeno, zda návrh povinné, třeba i opožděný, a listiny k němu připojené neodůvodňují zastavení exekuce i bez návrhu podle § 55 odst. 4, 5 exekučního řádu. Důvody pro zastavení exekuce i bez návrhu přitom plynou ze skutečnosti, že pohledávka oprávněného měla přejít na povinnou spolu s nabytím dědictvím po zůstaviteli Ing. **V. Č.** Navzdory konvokaci věřitelů podle § 175n o.s.ř. nicméně nebyla pohledávka oprávněného v rámci dědického řízení uplatněna, a tudíž ani projednána. Již v rámci dědického řízení uplatnilo vůči povinné své pohledávky více věřitelů zůstavitele s tím, že celková výše dluhů byla určena částkou 12.314.480,- Kč, zatímco celková výše majetku byla určena částkou 12.100.057,- Kč, přičemž platí, že dědic odpovídá za přiměřené náklady spojené s pohřbem zůstavitele a za

zůstavitelovy dluhy pouze do výše ceny nabytého dědictví, tj. do částky 12.100.057,- Kč. Posléze uplatněná pohledávka oprávněného tedy zcela zjevně přesahovala a přesahuje výši majetku nabytého povinnou v rámci dědictví, proto může být uspokojena jediné poměrně ve vztahu k ostatním věřitelům podle zásad v § 175v odst. 2, 3 o.s.ř., tj. do výše 49,97 %, neboli do výše 6.046.398,- Kč. Vzhledem k tomu, že oprávněným vymáhaná pohledávka zcela zjevně převyšuje cenu nabytého dědictví, je dán podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. důvod pro částečné zastavení exekuce, a to co do částky 6.053.659,- Kč, jelikož v tomto rozsahu nelze exekuční titul vykonat. Odkázala přitom na judikaturu Nejvyššího soudu ČR. Navrhla, aby odvolací soud napadené rozhodnutí soudního exekutora změnil tak, že jejímu návrhu na částečné zastavení exekuce vyhová.

Odvolací soud napadené rozhodnutí přezkoumal, a to včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 o.s.ř. ve spojení s § 55c odst. 5 exekučního řádu), přihlédl k námitkám odvolatelky a dospěl k závěru, že její odvolání je důvodné.

Podle § 55 odst. 1 zák. č. 120/2001 Sb. ve znění účinném do 31.12.2012 (dále jen exekučního řádu), návrh na zastavení exekuce může povinný podat do 15 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o důvodu zastavení exekuce. Návrh na zastavení exekuce se podává u pověřeného exekutora.

Podle § 55 odst. 2 věta třetí exekučního řádu nevyhoví-li exekutor návrhu na zastavení exekuce, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu.

Podle § 55 odst. 3 ex. řádu o zastavení exekuce rozhodne exekutor i bez návrhu, souhlasí-li se zastavením oprávněný. Nesouhlasí-li oprávněný, požádá exekutor o zastavení exekuční soud, který při rozhodování postupuje podle odst. 4.

Podle § 55 odst. 4 ex. řádu o zastavení exekuce může rozhodnout exekuční soud i bez návrhu.

Návrh na zastavení exekuce je vázán lhůtou 15 dnů od okamžiku, kdy se povinný dozvěděl o důvodu zastavení exekuce. Lhůta začíná běžet okamžikem, kdy je povinnému doručeno usnesení o nařízení exekuce v případech, kdy důvod pro zastavení exekuce vznikl dříve, než mu bylo usnesení doručeno. V takovém případě je třeba posoudit zejména obsah odvolání povinného proti usnesení o nařízení exekuce, zda vzhledem k obsaženým důvodům se nejedná o návrh na zastavení exekuce.

Z obsahu spisu vyplývá, že povinná podala proti usnesení, jímž byla exekuce nařízena, odvolání, v němž namítala, že dle exekučních titulů bylo oprávněnému uloženo domáhat se uspokojení své pohledávky jen do výše nabytého dědictví. Toto podání bylo posouzeno jako odvolání nikoliv jako návrh na zastavení exekuce podaný povinnou ve stanovené 15 denní lhůtě, a odvolacím soudem pak bylo odvolání odmítnuto. Další návrh povinné na částečné zastavení exekuce pak byl pro nedodržení 15 denní lhůty stanovené v § 55 odst. 1 exekučního řádu odmítnut, přičemž se soudní exekutor řídil pokynem exekučního soudu. Takový postup nelze považovat za správný. Podle názoru odvolacího soudu měl o návrhu povinné na zastavení exekuce rozhodnout exekuční soud, jemuž soudní exekutor návrh správně postoupil. Závěr, že exekuční soud má i o opožděném návrhu na zastavení exekuce rozhodnout věcně, vyplývá i z ust. § 55 odst. 5 ex. řádu, podle něhož o zastavení exekuce může rozhodnout

exekuční soud i bez návrhu. To znamená, že podmínky pro další vedení exekuce lze ze strany exekučního soudu zkoumat kdykoliv během exekučního řízení, tedy zcela zřejmě i na základě návrhu na zastavení exekuce, který byl podán po uplynutí lhůty stanovené v § 55 odst. 1 ex. řádu. Je-li však návrh na zastavení exekuce podán opožděně, je věcí povinného, aby doložil důkazy k prokázání skutečností opravňujících k zastavení exekuce. Soud v takovém případě takové okolnosti nezjišťuje z úřední povinnosti. Tento závěr vyplývá i z komentářové literatury, podle níž pokud exekutor nebo soud dospějí k závěru, že povinný opožděným návrhem a k němu připojenými listinami zcela prokázal důvody zastavení exekuce, mohou exekuci podle § 55 odst. 3 a 4 zastavit i bez návrhu; exekutor ani soud však nejsou povinni shromažďovat a provádět důkazy k prokázání tvrzení obsažených v pozdě podaném návrhu na zastavení exekuce (viz Kasíková M. a kol. zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti, komentář 2. vydání, Praha : C.H. Beck 2010 str. 231). Ostatně správnost tohoto závěru vyplývá i z novelizovaného ustanovení § 55 odst. 2 věta třetí exekučního řádu v platném znění, podle kterého je-li proti rozhodnutí soudního exekutora, kterým byl návrh na zastavení exekuce pro opožděnost odmítnut, podáno odvolání, exekutor rozhodnutí zruší a věc postoupí k vyřízení exekučnímu soudu. I když podle Čl. IV přechodných ustanovení zák. č. 396/2012 Sb. se řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních předpisů, není žádného důvodu, aby bylo nenovelizované znění § 55 exekučního řádu vykládáno v neprospěch povinného.

Z výše uvedeného důvodu odvolací soud usnesení soudního exekutora podle § 220 o.s.ř. změnil tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné, jestliže dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Plzni dne 03.12.2013

JUDr. Miloslava Nováková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Charvátová